

[Statsministeren.]

der er nogen, der interesserer sig for samfundsproblemer uden for tinget, der ikke med nogen bekymring har mærket og bemærket sig, at det moderne samfunds mest iøjnefaldende karaktertræk er opsplitningen i de mange interessegrupper. Ikke at interesseorganisationerne ikke er påkrævet, for det er de, men i den tendens, der har været til, at interessegrupper stiller sig i hver sit hjørne med skyklapper på og stiller krav uden hensyn til, hvilken indfyldelse kravenes opfyldelse vil have på alle andre befolkningsgrupper — dér ligger faren, dér ligger risikoen, og kun hvis man ikke ser det i øjnene, er vore økonomiske udsigter generelt bedømt ikke gode. Anerkender man derimod, at der her er en fare, en risiko, man skal modvirke, så er udsigterne for en fortsat velstandsudvikling i Danmark efter min bedste bedømmelse generelt særdeles gode.

Udenrigsministeren (Poul Hartling):

Måske jeg må begynde med at besvare en generel bemærkning af det ærede medlem hr. Per Hækkerup. Han ville sige et generelt ord til udenrigsministeren. Det gik ud på, at vi forholdt os passive eller for passive over for udviklingen. Når man nu kender det ærede medlems store evner for det polemiske, kunne dette vel kun opfattes elskværdigt, som et elskværdigt råd fra den store og erfarne forgænger, og det takker jeg for. Men i rådet lå der dog måske også en antydning — kan man ikke angribe, så kan man jo altid antyde — og antydningen her gik altså ud på, at vi skulle være for passive i vor udenrigspolitik. Det kunne man føre en lang principdebat om. Jeg skal blot sige nogle få ord.

Selvfølger skal vi lade vor røst høre. Danmark er et land med et stabilt demokrati og med en retsopfattelse, der giver andre en tillid til os og en lydørhed hos andre, der ofte går langt ud over, hvad landets størrelse kunne berettigede til. Derfor skal vi fremføre vore synspunkter og kan gøre det, og vi skal gøre, hvad vi formår for at præge udviklingen i den retning, som vi ønsker, i retning af fred, af demokrati, af retstilstand. Men når vi gør dette, skal vi naturligvis ikke koble hverken fornuft eller besindighed fra. Jeg er vis på, at

det ærede medlem er enig med mig i dette, og jeg henter denne forvisning i hans bemærkning om, at vi må erkende, at et lille land kun kan øve en begrænset indflydelse. Jeg tror også, han vil være enig med mig i, at vi kan begrænse denne indflydelse yderligere, hvis vi ikke nøje overvejer, hvor og hvornår vi skal prøve at påvirke udviklingen.

Jeg må imidlertid bestemt afvise, at regeringen skulle have ført en passiv politik på udenrigsområdet og blot registreret de udefra kommende begivenheder. Der, hvor der er plads for dansk aktivitet, holder vi os ikke tilbage. Det gælder ikke mindst i de internationale organisationer. Det gælder i NATO, det gælder i FN, hvor vort medlemskab i sikkerhedsrådet jo giver os en særlig rolle, det gælder i Europarådet osv. Tænker vi på Europapolitik og særlig på markedspolitik eller på den nordiske samarbejds politik, kan vist ingen beskyldte os for manglende iver eller initiativ. De skuffelser, som Danmark kan være ude for på disse områder, har ikke noget at gøre med manglende dansk indsats. Også over for u-landene har vi udfoldet en ikke ringe aktivitet både i vort bistandsarbejde og i det multilaterale arbejde, som vi har deltaget positivt i. Jeg tænker her også på UNCTAD-arbejdet, også på den sidste UNCTAD II-konference, som fandt sted i februar og marts.

Jeg skal i al korthed sige et par ord om et par konkrete spørgsmål, som blev trukket frem. Der var tale om den sikkerhedspolitiske undersøgelse, som regeringen har stillet i udsigt. Jeg har allerede her i tinget givet meddelelse om, at den iværksatte beskrievende redegørelse for den hidtidige udvikling vil udkomme i midten af juli. Den er i trykken. Hvad angår den mere fremadskuende undersøgelse, som vi har bebudet, kan jeg sige, at der i den allernærmeste fremtid vil blive nedsat et udvalg til at løse den pågældende opgave. Forberedelserne hertil er i gang. Det er ikke vor tanke at involvere folketinget direkte i selve undersøgelsen, men det er klart, at dens resultater, det materiale, den vil bringe for dagen, vil blive forelagt for tinget; det er jo netop formålet med undersøgelsen. Vi stiller imod, at denne undersøgelse skulle være afsluttet i foråret 1969.